

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: TO-2T/82/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4618010384
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Krausová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2024:4618010384.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra samosudkyňou JUDr. Máriou Krausovou v trestnej veci proti obž. A. B. C., nar. XXXX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.02.2024, takto

rozhodol:

obžalovaný

A. B. C. D. E. B. F. G. A. H. , narodený XX.XX.XXXX v Topolčanoch, trvale bytom I., J. XXX/XXX

sa uznáva vinným, že:

dňa 23.05.2018 v čase okolo 01.00 hod. v I. K. L. J. H. XXX/XXX, v spálni rodinného domu, po predchádzajúcom nedorozumení s poškodenou M. N., túto fyzicky napadol tak, že ju jedenkrát kopol do zadnej časti tela, konkrétne do oblasti driekovej chrbtice a kostrče, pričom poškodená v tom čase ležala na posteli a jedenkrát ju udrel päťou ruky do oblasti ľavého boku, čím jej spôsobil zranenie - pomliaždenie hrudníka vľavo a pomliaždenie kostrče vyžadujúce si liečenie od 23.05.2018 do 11.07.2018 a obmedzenie v obvyklom spôsobe života po dobu 3 až 4 týždňov, práceneschopnosť u nej nenastala z toho dôvodu, že bola na materskej dovolenke,

t e d a :

inému úmyselne ublížil na zdraví,

tým spáchal:

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona.

Za to sa mu ukladá:

Podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona za nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, nezistenej prítlačujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku ukladá obžalovanému nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s., Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava – mestská časť Petržalka, IČO: 35937874 škodu vo výške 15,25 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra v Topolčanoch podala na tunajšom súde obžalobu na obžalovaného A. B. C. (ďalej len „obžalovaný“), pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe obžaloby sp. zn. Pv 357/18/4406.

Okresný súd rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 17.03.2022 sp.zn. 2T/82/2018, voči ktorému podal odvolanie obžalovaný.

Krajský súd v Nitre uznesením sp.zn. 4To/38/2022 zo dňa 22.09.2022 zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol s tým, že z doposiaľ vykonaných dôkazov bolo bezpochyby preukázané len to, že dňa 23.05.2018 boli poškodenej zistené zranenia, a to pomliaždenie hrudníka vľavo a pomliaždenie kostrče, pričom závery znalcov z odboru zdravotníctva odvetvie traumatológia a chirurgia a následne ani znaleckou organizáciou nevieslo do prípadu absolútne jasno, ohľadne mechanizmu vzniku zranení u poškodenej. V zmysle odborných záverov vrátane znaleckej organizácie v prípade poškodenej, nie je možné na základe podkladov prípadu vyhodnotiť a určiť jediný a výlučne jediný mechanizmus vzniku porania poškodenej. V danom prípade nebola vykonaná rekonštrukcia priebehu skutku. Nie je zrejmé, a to ani na základe fotodokumentácie interiéru izby, akým spôsobom mal obžalovaný, ktorý sa nachádzal v sede, kopnúť poškodenú, ktorá sa nachádzala v polohe ležmo na pravom boku. Nie je totiž zrejmé, v akej vzdialenosti od seba sa obaja aktéri v danom momente nachádzali, čo sa javí ako kľúčový moment pre určenie možnosti vyvinutia dostatočnej intenzity úderu dolnou končatinou obžalovaného (niektorej jej časti). Znalec O. K. O., C. na hlavnom pojednávaní 17.03.2022, na položenú mu otázku, či môže uviesť pravdepodobnosť mechanizmu vzniku zranenia, a to podľa výpovedí poškodenej, že táto ležala na pravom boku, obžalovaný bol na svojej strane postele v polosedě, respektíve v sede a malo dôjsť kopnutím nohou alebo podľa výpovedí obžalovaného, pri ťahaní o paplón uviedol: -otázka smerujúca k mechanizmu poranenia znaleckej organizácii vôbec položená nebola, pričom zodpovedanie tejto otázky pre toto konanie je významné, preto sa k nej vyjadrili v najväčšej možnej miere, ako to bolo možné, v odpovedi na otázku č. 6. Z hľadiska forenznej medicíny môže potvrdiť, že ani jeden z uvádzaných mechanizmov nie je dostatočne vysvetlený. V prípravnom konaní neboli vykonané úkony, ktoré podľa jeho názoru mohli spravdepodobniť mechanizmus vzniku poranenia, tak ako to uvádzajú na strane 39 znaleckého posudku. Úplne vo všeobecnosti je možné len zopakovať, že poranenie kostrče mohlo vzniknúť aktívnym mechanizmom - úderom, aktívnym nárazom, alebo aj kopnutím do sedacej oblasti tela, resp. dolnej časti chrbta. Rovnaký následok by však mohol vzniknúť i v situácii, kedy by došlo k pasívnemu narazeniu dolnej časti chrbta do nejakého plošného predmetu. Faktom tohto prípadu teda zostáva, že v prípravnom konaní neboli vykonané úkony, ktoré by viedli k možnému vysvetleniu úrazového deja podľa verzie poškodenej. Ak by hypoteticky vykonali takýto úkon, tak by principiálne nastala otázka, v akej vzdialenosti by sa od seba nachádzali figuranti, ktorí by mohli simulovať samotné kopnutie alebo iný obdobný úder do dolnej časti chrbta poškodenej a musela by byť simulovaná aj vzájomná poloha útočníka a poškodenej osoby, pričom útočník, ak by sa mal nachádzať v polosedě musel by zobraziť ako bol k poškodenej orientovaný, z danej polohy by bolo následne možné vyhodnotiť možnosti kopnutia konkrétnou dolnou končatinou do tela poškodenej. Iná verzia skutku by mohla zobraziť náraz dolnou časťou chrbta o nejakú časť nábytku alebo do inej rovnej plochy, čo by bol tiež mechanizmus, ktorý by v teoretickej rovine mohol viesť k vzniku obdobných poranení kostrče ako došlo u poškodenej. Vzhľadom k nejednoznačným záverom znalcov vo vzťahu k mechanizmu vzniku poranení u poškodenej bolo a je potrebné vo veci vykonať rekonštrukciu priebehu skutku (§ 159 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku), a to tak podľa verzie výpovede poškodenej ako aj podľa verzie obžalovaného, i za prítomnosti znalca zo znaleckej organizácie, a následne požiadať znaleckú organizáciu, aby na základe vykonanej rekonštrukcie doplnila svoj znalecký posudok o zodpovedanie kľúčovej odbornej otázky, a to najpravdepodobnejšieho mechanizmu vzniku poranení u poškodenej.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej M. N., svedka O. N. O., znalcov O. N. O., O. P. O., O. K. O., C., rekonštrukciou, prečítaním a oboznámením ostatného spisového materiálu, najmä lekárskeho správ, dokladov o škode, správ o povesti obžalovaného, odpisu z registra trestov.

Obžalovaný A. B. C. (ďalej len „obžalovaný“) urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a k veci vypovedal, že dňa 22.05.2018 v čase okolo 23.00 hod. si šiel doma v spálni ľahnúť do postele, pričom poškodenej ležala už v posteli a spala. Potom, čo si ľahol po chvíli zaspal a prebral sa až na to, že niekto z neho strhol paplón. Zistil, že paplón strhla

poškodená, ktorá stála vedľa postele, čo zistil až potom, keď si posvietil mobilným telefónom, na ktorom skontroloval čas. Bolo okolo 01.00 hod. Paplón si vzal späť a nereagoval na jej provokáciu. Spýtal sa jej, či je normálna a prikryl sa. Ona však tento paplón strhla opakovane, pričom pochopil, že ho chce vyprovokovať. Paplón jej vytrhol z rúk, načo ona jemne stratila balans, a zaprela sa o posteľ, nespadla. Následne mu len uviedla, že ide zavolať políciu. Zaspal, pričom ho prebudila až policajná hliadka, ktorá mu svietila lampášom do tváre. Policajti ho našli v posteli, preto ho požiadali, aby z postele vyšiel do haly, kde sa ho začali spytovať, prečo dokopal svoju družku. Uviedol im, že to je nezmysel.

Na pojednávaní dňa 24.01.2019 dodal, že zranenie mohla mať poškodená tesne predtým, chcela to využiť, alebo sa musela buchnúť, ako zápasili o paplón, vytrhol jej ho z náručia, v miestnosti bola tma, bol rozospatý, veľa tam nebolo vidieť. Nevedel, či spadla na lajsňu postele, nočný stolík, nevedel, či spadla. Svedkyňa – poškodená M. N. uviedla, že spala a nevedela, kedy išiel spať obžalovaný. Zobudila sa na to, že behal po posteli, že ide vytlačiť kosačky, išiel odostierať žalúziu. Odišiel smerom do kúpeľne alebo kuchyne a keď sa vracal, ona ležala na pravom boku, tak posediačky ju kopol do kostrče a päšťou udrel do ľavého boku, bolo to strašne silné, vulgárne jej nadával. Zdvihla sa a išla volať políciu.

Na pojednávaní dňa 24.01.2019 dodala, že odkedy bolo spolužitie medzi obžalovaným a ňou narušené, viac krát ju napadol. Poprela, že by z neho sťahovala paplón a do niečoho narazila. Ťažkosti po úraze mala i po vyše troch týždňoch, bolelo to, nemohla si sadnúť.

Obžalovaný v rámci vykonanej konfrontácie uviedol, že paplón mu strhla poškodená tri krát a poškodená zotrvala na svojej výpovedi ohľadne vzniku zranení.

Svedok O. N. O. vypovedal, že poškodenú vyšetрил dňa 25.05.2018, predtým bola vyšetrená na urgentnom príme 23.01 s diagnózou pohmoždenie hrudníka, pohmoždenie kostrče. On zmenil diagnózu na zlomeninu kostrče na základe vykonaného klinického vyšetrenia, ktoré bolo robené palpačne cez konečník. Bola zistená patologicky pohyblivá bolesť kostrče. 100 percent určenie diagnózy by povedalo CT, ale keďže pohmoždenie a zlomenina sa liečia rovnako, neposlal pacientku na CT. Následne boli kontroly a i pri kontrole 4.7. priebeh liečby potvrdil, že diagnóza bola správna, nešlo o pohmoždenie. Z RTG snímku zlomeninu kostrče je problematické zistiť, keďže kostrč sa skladá z viacerých malých segmentov a pokiaľ nie je výrazne posunutá, nedá sa podrobne čítať. Vychádzal z klinického nálezu, takéto vyšetrenia na urgentnom prijme mladí lekári nerobia. Priebeh bol primeraný, ukončil liečbu 11.7., išlo o štandardnú dobu hojenia zlomeniny. Pohmoždenie má liečbu do 2-3 týždňov. Zlomenina i pohmoždenie má rovnaké ťažkosti a to bolesť pri sedení, pri zmene polohy, môže byť i pri vyprázdňovaní, ak kostrč tlačí na konečník. Poškodenú vyšetroval v 2 týždňových intervaloch prvýkrát 25.5., potom 8.6., 5.6., 4.7. a 11.7. to bolo ukončené. Pôvodné RTG snímky nevidel, nepotreboval ich vidieť, veril tomu, čo tam bolo popísané, popis mal k dispozícii a robil na základe klinického vyšetrenia. Nedal vyhotoviť nový RTG, nakoľko ten čo robia v nemocnici je kvalitnejší ako na poliklinike, nič nové by nebolo zistené a z etického hľadiska nepotreboval za potrebné vystavovať pacientku znovu radiačnej záťaži. Po vzhliadnutí RTG snímku dodal, že pokiaľ by ho mal k dispozícii, spolu s jeho klinickým vyšetrením a zistenými klinickými ťažkosťami by to vyhodnotil ako zlomeninu resp. prasknutie.

V prípravnom konaní znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdneho lekárstva O. N. O. vypracoval znalecký posudok č. 47/2018 na zranenia poškodenej, ktorý predniesol aj na hlavnom pojednávaní, pričom z jeho záverov vyplynulo, že podľa charakteru a lokalizácie zranenia poškodenej možno usudzovať mechanizmus vzniku zranení, na oblasť hrudníka poškodenej v smere zľava pôsobilo tupé eventuálne tupo-oblé násilie s menšou až stredne veľkou intenzitou, čo malo za následok vznik zmliaždenia hrudníka vľavo ľahkého stupňa, pričom nedošlo k poškodeniu skeletu hrudníka. Na oblasť kostrče poškodenej v smere zozadu pôsobilo tupé event. tupo-oblé násilie stredne veľkou až väčšou intenzitou, čo malo za následok vznik zlomeniny kostrče. Charakter ako aj lokalizácia zranenia poškodenej nasvedčujú pre vznik zranení pôsobením aktívneho mechanického násillia, tak tomu mohlo dôjsť pri fyzickom napadnutí poškodenej inou osobou napr. po údere päšťou ruky do oblasti hrudníka a kopnutím nohou do oblasti kostrče. Išlo o úraz ľahký. Poškodená v súvislosti so zranením zo dňa 23.05.2018 bola obmedzená v bežnom spôsobe života tým, že trpela bolesťou, jej zranenie si vyžadovalo lekárske vyšetrenia, kľudový režim počas liečby a telesné šetrenie bez väčšieho fyzického zaťaženia, bola obmedzená pri sedení s bolestivosťou pri sadaní a pri vstávaní zo sedu, mala pocit bolesti pri odchode stolice v trvaní 4 týždne počas liečby a PN. Dodal, že nie je možné sa vyjadriť, ktorý mechanizmus vzniku zranenia je najpravdepodobnejší či ten, čo uvádzal obžalovaný, ale ten, čo uvádza poškodená. K takémuto zraneniu dochádza i pri prudkom páde na podlahu, nedošlo by pri takomto páde dozadu na tvrdú podložku k zmliaždeniu hrudníka. Pri narazení hrudníkom na komodu by mohlo dôjsť k zmliaždeniu hrudníka a následným pádom na tvrdú podložku k zlomenine kostrče. Pri nahliadnutí do fotografií predložených obžalovaným, pokiaľ ide o verziu obžalovaného, ktorý mal byť na

posteli, poškodená mala stáť pri svojej strane postele, mali sa ťahať o paplón, že najskôr mohlo dôjsť k zraneniu kostrče, je nepravdepodobné, že by vzniklo zranenie na ľavej strane rebier dolu a pri tomto nemohlo dôjsť naraz k obidvom zraneniam. Vylúčil tú možnosť, že by po páde na zem, kedy mohlo dôjsť k zlomenine kostrče, by mohlo dôjsť následne k zraneniu na dolnej ľavej strane hrudníka o komodu. Nedal sa vylúčiť mechanizmus, že sa buchla o komodu a potom spadla na zadok. Nie však v prípade, ako je to u mechanizmu popisovaným obžalovaným. V oblasti ľavom rebrovom oblúku sú myslené rebrá z boku pod ramenom. Nevedel si predstaviť, že by najskôr narazila ľavou stranou na komodu a potom spadla na zadok. Zranenia na rebrách svedčia pre tupé, tupooblé násilie, skôr pokiaľ by padla poškodená na hranu komody boli by tam iné zranenia.

Na pojednávaní dňa 20.06.2019 po vzhliadnutí RTG snímku uviedol, že vykonal konzultáciu na RTG pracovisku vo Fakultnej nemocnici v Nitre a konštatoval, že na RTG snímku nie sú prítomné čerstvé úrazové zmeny, ktoré by poukazovali na zlomeninu, ktorá nebola prítomná a pri zranení došlo k zmliaždeniu kostrče.

Obžalovaný predložil znalecký posudok vypracovaný znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológie a chirurgie O. P. O. na zranenia poškodenej č. 11/2019 zo záverov ktorého vyplynulo, že dňa 23.05.2018 utrpela poškodená zranenia - pohmoždenie driekovokrížového prechodu s pohmatovou citlivosťou, pohmoždenie hrudníka s opuchom a podliatinou v oblasti ľavých dolných rebier a pohmoždenie kostrče. Zranenia môžu byť spôsobené tak priamym zásahom, ako i pádom na zem, úderom o nejaký predmet. V oblasti hrudníka úder päťou, lakťom, úder o tupý tvrdý predmet, facka uvedené nevyvolá.

Na pojednávaní dňa 16.04.2019 znalec uviedol, že nečítal znalecký posudok znalca O. O., vychádzal z RTG snímku, čo bolo objektivizované, že došlo k pohmoždeniu driekovo-křížnej časti až po vývod hrubého čreva. Podľa popisu lekára pri prvotnom vyšetrení bola bolestivosť na veľkom úseku, ako i kostrče.

V doplnku znaleckého posudku č. 11/2019 znalec konštatoval, že bolestivosť povrchovo uložených nervov, či už na pohmoždenia ich myelínových pošiev z primárneho úderu, alebo potom tlakom čoskoro, rádové v dňoch 4-5 odznieva.

V súdnom konaní znalecká organizácia forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológie a chirurgie vypracoval znalecký posudok na zranenia poškodenej č.148/2021 zo záverov ktorého vyplynulo, že poškodenej boli dňa 23.05.2018 zistené zranenia, pomliaždenie hrudníka vľavo a pomliaždenie kostrče. Bolesti sa prejavujú najmä pri dlhšom sede, opieranie sa pri sedení, predklon v sede, dlhšom státi, vstávaní zo sedacej polohy, defekácií alebo močení a pohlavnom styku. Poškodená počas procesu hojenia, trpela bolesťami kostrče, mala ťažkosti pri sedení, niekedy aj pri státi, bolesti pri stolici. Uvedené ťažkosti postupne v priebehu liečby odznievali; v čase liečby pretrvávali u poškodenej mierne bolesti pri sedení a palpačná bolesť kostrče. Konštatovali dĺžku trvania významného obmedzenia v obvyklom spôsobe života po dobu 3 až 4 týždne. Analýzou lekárskeho správ z chirurgických kontrol poškodenej bolo konštatované, že u pacientky bol stav zhodnotený ako „zahojená“ dňa 11.07.2018 - teda doba liečenia od úrazového deja zo dňa 23.05.2018 trvala celkovo 49 dní (7 týždňov). V danom prípade mohlo ísť o adekvátnu dobu liečby, a to aj v prípade pomliaždenie kostrče, je však rozhodujúce trvanie obmedzenia v obvyklom spôsobe života, čo v prípade pomliaždenia oblasti kostrče predstavuje 3 až 4 týždne.

Podľa záverov Doplnku č. 1 znaleckého úkonu č. 148/2021, č. 102/2023 bolo znalecká organizácia uviedla, že podľa verzie obžalovaného nemalo dôjsť dňa 23.05.2018 ku fyzickému kontaktu medzi obžalovaným a poškodenu, z čoho vyplýva, že rekonštrukcia z pohľadu obžalovaného nepriniesla žiadne nové skutočnosti ani verzie udalosti, ktoré by vysvetľovali mechanizmus vzniku poranení poškodenej. Z pohľadu poškodenej bolo možné konštatovať, že k pomliaždeniu v oblasti kostrče kopnutím pravej dolnej končatiny obžalovaného v polohe ležmo, či v podobnej pozícii, mohlo dôjsť. Podľa poškodenej malo ísť o jednorázové kopnutie. Takýto mechanizmus, ktorý poškodená prezentovala, mohol viesť k pomliaždeniu kostrče, pretože poškodená mala byť obrátená k obžalovanému zadnou časťou tela. Poškodená mala ležať na pravom boku, t.j. oblasť kostrče bola privrátená k obžalovanému a takáto poloha umožňovala pôsobenie tupého vonkajšieho násilia charakteru nárazu do oblasti kostrče. V prezentovanej polohe poškodenej v čase skutku, ako aj po zohľadnení priestorových možností spálne(umiestnenie postele a nábytku v danej izbe), mohlo dôjsť k vzniku tohto poranenia. Poškodená sa vo vzťahu k pomliaždeniu ľavej dolnej časti hrudníka pri rekonštrukcií bližšie nevyjadrila a nepamätala si, či k tomuto zraneniu došlo súčasne, alebo v nejakom časovom odstupe od avizovaného kopnutia do oblasti kostrče. V každom prípade, ľavá bočná plocha hrudníka a jej dolná časť pri rebrovom oblúku

umožňovali pomliaždenie v samej oblasti aj v polohe, ako to pri rekonštrukcii poškodená ukázala. Pripustili, že podľa prebiehajúcej rekonštrukcii z pohľadu poškodenej mohla byť obžalovaným vyvinutá dostatočná intenzita úderu pravou dolnou končatinou k vzniku predmetného zranenia. Obe poranenia poškodenej sú nešpecifické, t.j. nie je pri nich možné ustáliť jediný, výlučne jediný, či dominantný mechanizmus vzniku zranení. Akýkoľvek tupý náraz do oblasti kostrče a ľavej bočnej plochy hrudníka, minimálne strednej intenzity mohol viesť k vzniku predmetných zranení.

Hlavný konzultant znaleckej organizácie, O. K. O., C.. Na pojednávaní 17.03.2022 uviedol, že podstatou tohto prípadu bolo ustálenie rozsahu poranenia kostrče u poškodenej. Na základe zhodnotenie RTG snímky, ako aj vyhodnotenia zdravotnej dokumentácie skonštatovali, že v tomto prípade vzniklo pomliaždenie kostrče bez prítomnosti jednoznačných známkov praskliny, alebo zlomeniny kostrče, čo je najpodstatnejší záver, ktorý sa týkal predchádzajúcich znaleckých posudkov, ktoré boli vyhotovené. Okrem toho ustálili na základe zdravotnej dokumentácie existenciu pomliaždenia hrudníka poškodenej na ľavej strane, kde bol prítomný opuch a krvný výron. Samotný súbor poranení zakladal dôvod na obmedzenie v obvyklom spôsobe života v dĺžke trvania 3 - 4 týždňov. Uvedená doba je dostatočne dokumentovaná v zdravotnej dokumentácii poškodenej. Doba liečenia môže prekročiť túto dobu až na dobu 4 - 5 týždňov, bez ohľadu však na dobu liečby, nejde v tomto prípade o ťažkú poruchu zdravia. Samotné pomliaždenie kostrče alebo jej zlomenina nepredstavuje závažné poranenie, PN - je ďalší parameter, ktorý predstavuje približnú dobu 3 - 4 týždňov. Pokiaľ ide o poranenie, ktoré najviac ovplyvnilo dĺžku liečby, PN a obmedzenie v obvyklom spôsobe života, tak ide o poranenie kostrče, v prípade poranenia hrudníka vľavo, kde bol zistený opuch a krvný výron v oblasti ľavých dolných rebier, toto poranenie samo o sebe by si buď vôbec nevyžadovalo PN, alebo by bolo možné uznať PN v dĺžke trvania niekoľkých dní do 7 dní. Z hľadiska forenznej medicíny potvrdil, že ani jeden z uvádzaných mechanizmov nie je dostatočne vysvetlený, v prípravnom konaní neboli vykonané úkony, ktoré mohli spravdepodobniť mechanizmus vzniku poranenia. Úplne vo všeobecnosti je možné len zopakovať, že poranenie kostrče mohlo vzniknúť aktívnym mechanizmom – úderom, aktívnym nárazom, alebo aj kopnutím do sedacej oblasti tela resp. dolnej časti chrbta. Rovnaký následok by však mohol vzniknúť i v situácii, kedy by došlo k pasívnemu narazeniu dolnej časti chrbta do nejakého plošného predmetu. Podľa výpovede poškodenej malo ísť o dva samostatné údery, najskôr do dolnej časti chrbta a následne do ľavej bočnej plochy hrudníka resp. do oblasti dolných rebier vľavo. Ak by poškodená ležala na pravom boku, tak je logicky možné, že poranenie ľavej bočnej plochy hrudníka by mohlo vzniknúť, lebo táto oblasť chrbta by bola obnažená. V prípade verzie obžalovaného nie je celkom jasné, ako by mali vzniknúť obe poranenia pri jednorázovom páde.

Na pojednávaní dňa 14.02.2024 uviedol, že rekonštrukcia, ktorá bola vykonaná 27.04.2023 priniesla základnú predstavu o priestorovej dispozícii miestnosti kde malo z pohľadu poškodenej k zraneniu dôjsť. Pod pojmom priestorová dispozícia z hľadiska biomechaniky je možné konkrétne uviesť, že rozmery postele najmä jej šírka a pozícia poškodenej tak, ako to prezentovala pri rekonštrukcii umožňovali vznik úderu dolnou končatinou obžalovaného do dolnej časti zadnej strany tela poškodenej. Teda vo vzájomnej pozícii poškodenej ležmo a obž. ležmo či sedmo alebo v polohe medzi týmito limitami mohla byť vyvinutá dostatočná sila a intenzita pre kop pravej dolnej končatiny obž., rekonštrukcia bola dôležitá i z hľadiska toho, že ak by sa napr. posteľ nachádzala medzi dvomi nepohyblivými stenami miestnosti príp. ak by šírka postele nebola príliš veľká mohlo by byť sponchybniteľné, či intenzita kopnutia mohla byť dostatočne silná k tomu, aby takéto poranenie vzniklo. Z tohto pohľadu rekonštrukcia priniesla odpoveď na túto otázku. Z pohľadu polohy poškodenej aj v predchádzajúcich výpovediach uvádzala, že ležala na pravom boku t.j. bola chrbtom privrátená v mieste, kde sa mal podľa nej nachádzať obž., rekonštrukcia priniesla najmä poznatky ktoré sa týkajú dispozícii priestoru kde sa mal na posteli nachádzať v čase skutku obž. Jednoznačne bolo možné konštatovať, že v priestore, kde sa mal podľa poškodenej nachádzať obžalovaný bol dostatočný priestor na to, aby k samotnému kopnutiu do dolnej časti tele mohlo dôjsť. Výsledok rekonštrukcie, jednoznačne priniesol poznatok, že na časti postele po dostatočnej šírke manželskej postele bol dostatočný priestor na to, aby obžalovaný dokázal svojou dolnou končatinou vyvinúť dostatočnú energiu k samotnému kopnutiu a teda aj vzniku pomliaždenia kostrče poškodenej, rekonštrukcia nepreukázala, že by takémuto pohybu obžalovaného bránila nejaká súčasť interiéru v miestnosti alebo samotná šírka predmetnej postele.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané:

- lekárske správy, z ktorých znalci vychádzali pri vypracovaní znaleckých posudkov s tým, že na prvom ošetrení bola poškodená dňa 23.05.2018 o 02,10hod. a u O. O. , chirurga dňa 25.05.2018 o 10:01hod.,
- Spis OR PZ odboru poriadkovej polície, obvodného oddelenia PZ Topoľčany, ČVS:

ORPZ-TO-OPP3-152/2018-P, z neho záznam o podaní oznámenia zo dňa 23.05.2018 o 02:50hod a dodatok k záznamu zo dňa 31.05.2018., v ktorých poškodená uviedla, že obžalovaný ju jedenkrát kopol do zadku strednou intenzitou a udrhel päšťou do ľavého boku, načo zavolała políciu. Obžalovaný v zázname o podaní vysvetlenia zo dňa 23.05.2018 o 01:45hod. uviedol, že o 01:10hod. spal v spálni vo svojej posteli a poškodenú nenapadol.

Dňa 27.04.2023 bola vykonaná na mieste činu, v rodinnom dome obžalovaného za účasti zást. Znaleckej organizácie O. K. O., C., figurantov, obžalovaného ako i poškodenej rekonštrukcia, pri ktorej bolo zaznamenané postavenie poškodenej a obžalovaného podľa verzie skutku poškodenej.

Splnomocnená zástupkyňa poškodenej strany Všeobecnej zdravotnej poisťovne a.s. O. Q. R. uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 15,25Eur a to z dôvodu, že v tejto sume bola poškodenej poskytnutá zdravotná starostlivosť, ktorá pozostávala zo špeciálnej ambulantnej starostlivosti 14,13Eur a lekárne, výdajne 0,82Eur.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil dôkazy jednotlivo, aj v ich súhrne a dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku, v ktorom došlo k úprave skutkovej vety podľa vykonaného dokazovania ako i modifikácie prokurátora na hlavnom pojednávaní a to v časti zistených zranení poškodenej, doby sťaženia obvyklého spôsobu života a doby vyžadujúcej si liečenie.

Vina obžalovaného bola preukázaná výpoveďou poškodenej, predloženými znaleckými posudkami, vykonanou rekonštrukciou, lekáarskymi správami a listinnými dôkazmi. Poškodená od počiatku vypovedala zhodne ohľadne okolností, ako malo dôjsť k jej zraneniam, kto jej ich spôsobil. Už v oznámení podľa § 59 ods. 3 zák.č. 372/1990Zb. o priestupkoch zo dňa 23.05.2018 spísaného o 02,50hod., cca 2 hodiny po skutku, popísala konanie obžalovaného voči nej, ako došlo napadnutiu obžalovaným, že ju jedenkrát kopol do zadku a udrhel päšťou do ľavého boku. Túto svoju výpoveď zhodne zopakovala v prípravnom konaní dňa 30.08.2018, ako i na hlavnom pojednávaní dňa 24.01.2019. O vierohodnosti výpovede poškodenej súd nemal dôvod pochybovať, vypovedala po zákonomnom poučení a s jej výpoveďou korešpondujú i vzniknuté zranenia, ktoré boli preukázané podľa záverov znaleckých posudkov podaných v konaní, ako i z výpovedí znalcov. Súd mal za preukázané, že poškodená utrpela pomliaždenie hrudníka vľavo a pomliaždenie kostrče. Znalec O. O. v znaleckom posudku č. 47/2018 uvádzal zlomenie kostrče, toto zranenie však po vzhladnutí RTG snímku na pojednávaní dňa 20.06.2019 upravil s tým, že nedošlo k zlomenine, ale k pomliaždeniu kostrče. K mechanizmu vzniku zranenia sa vyjadroval znalec O. O. ako i znalecká organizácia, ktorý zhodne potvrdili, že podľa výpovede obžalovaného pádom poškodenej na tvrdú podložku by nemohlo dôjsť k obidvom zraneniam súčasne, k týmto mohlo dôjsť podľa výpovede poškodenej a to dvomi samostatnými údermi do dolnej časti chrbta a následne do ľavej bočnej plochy hrudníka, resp. oblasti dolných rebier vľavo. O. O. C. na pojednávaní jednoznačne potvrdil, že v priestore, kde sa mal podľa poškodenej nachádzať obžalovaný bol dostatočný priestor na to, aby k samotnému kopnutiu do dolnej časti tele mohlo dôjsť. Výsledok rekonštrukcie, jednoznačne priniesol poznatok, že na časti postele po dostatočnej šírke manželskej postele bol dostatočný priestor na to, aby obžalovaný dokázal svojou dolnou končatinou vyvinúť dostatočnú energiu k samotnému kopnutiu a teda aj vzniku pomliaždenia kostrče poškodenej, rekonštrukcia nepreukázala, že by takémuto pohybu obžalovaného bránila nejaká súčasť interiéru v miestnosti alebo samotná šírka predmetnej postele. V doplnku znaleckého posudku znalecká organizácia v závere uviedla, že z pohľadu verzie poškodenej bolo možné konštatovať, že k pomliaždeniu v oblasti kostrče kopnutím dolnej končatiny obžalovaného v pozícii ležmo, či v podobnej pozícii mohlo dôjsť. Na pojednávaní dňa 17.03.2022 znalec konštatoval, že v prípade verzie obžalovaného- náraz dolnou časťou chrbta o nejakú súčasť nábytku, alebo do inej rovnej plochy, nie je celkom jasné, ako by mali vzniknúť obe poranenia pri jednorazovom páde, pričom podľa znalca v doplnku ZP z pohľadu verzie obžalovaného rekonštrukcia nepriniesla žiadne nové skutočnosti ani verzie udalosti, ktoré by vysvetľovali mechanizmus vzniku poranení poškodenej.

Znalecký ústav vo svojom posudku ustálil i dobu, po ktorú bola poškodená významne obmedzená v obvyklom spôsobe života – 3 až 4 týždne, dobu liečenia od 23.05.2018 do 11.07.2018 a z tohto dôvodu súd upravil i skutkovú vetu podanej obžaloby, keďže toto vyplynulo jednoznačne z vykonaného dokazovania.

Obžalovaný spochybňoval vierohodnosť výpovede poškodenej s poukazom na to, že podala na neho trestné oznámenie už dňa 17.04.2018, kde sa zistilo, že nejde o trestný čin a konanie o priestupku bolo zastavené - ako vyplynulo z rozhodnutia Okresného úradu Topoľčany zo dňa 23.07.2018 č. F./XXXXXX-XXX, v danom konaní boli podané rozporné výpovede poškodenej a obžalovaného, ani jeden z vypočutých svedkov nebol prítomný pri skutku a vzhladom k tomuto, pri zásade in dubio pro reo

bolo konanie voči obžalovanému zastavené, k zraneniam u poškodenej nedošlo a toto konanie, ako i rozhodnutie o zastavení priestupkového konania nepreukazuje nevierohodnosť poškodenej; preukazoval oslabenie vierohodnosti výpovede poškodenej vzhľadom na jej výpoveď k mechanizmu vzniku zranení s tým, že ani znalecké dokazovanie nevyriešilo, akým mechanizmom k zraneniam mohlo dôjsť – poškodená počas celého konania vypovedala zhodne, že ležala na pravom boku, dostala úder - kopnutie do zadku a úder päšťou na ľavý bok, išlo o dva údery, znalecká organizácia konštatovala, že poranenia mohli vzniknúť i tak, ako to uviedla poškodená pri rekonštrukcií, obžalovaným mohla byť vyvinutá dostatočná intenzita úderu pravou dolnou končatinou k vzniku zranenia, nebol vylúčený vznik poranenia kostrče. Pokiaľ ide o vznik zranenia podľa verzie obžalovaného, k tomuto bolo už uvedené, mohlo dôjsť k zraneniu aj iným tupým nárazom do tela poškodenej, avšak ani rekonštrukcia z pohľadu obžalovaného nepriniesla žiadne nové skutočnosti a ani verzie udalosti, ktoré by vysvetľovali mechanizmus vzniku zranení poškodenej a ako konštatoval znalec na pojednávaní, v prípade verzie obžalovaného - náraz dolnou časťou chrbta o nejakú súčasť nábytku, alebo do inej rovnej plochy, nie je celkom jasné, ako by mali vzniknúť obe poranenia pri jednorazovom páde. Obžalovaný nevypovedal v konaní zhodne, čo jej jeho právo. V priestupkovom konaní pri podaní vysvetlenia uvádzal, že spal, v prípravnom konaní vypovedal, že keď spal, poškodená mu vzala dva krát paplón, on jej ho vytrhol z rúk, stratila balans, ale nespadla, na hlavnom pojednávaní dodal, že sa musela buchnúť, keď sa ľahali o paplón, nevedel či spadla a pri konfrontácií s poškodenou tvrdil, že mu strhla paplón tri krát.

Po takto vyhodnotených výsledkoch dokazovania bolo dostatočne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je popísané vo výroku rozsudku, že ho spáchal obžalovaný, ktorý uvedeným spôsobom naplnil všetky zákonné znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, pretože inému úmyselne ublížil na zdraví.

Obžalovaný je z miesta trvalého bydliska hodnotený neutrálne, doposiaľ je bezúhonný, nebol súdne trestaný, bol postihnutý v priestupkovom konaní za 10 priestupkov, z toho 9 na úseku dopravy a jeden voči občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písmena e) zák. č. 372/1990Zb., zo dňa 01.11.2020 - robenie schválnosti svojmu synovi, nechcel mu vydať osobné veci, uložené bolo napomenutie.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a ani priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Trestného zákona, pomer poľahčujúcich ako i priťažujúcich okolností je 0:0, súd podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona vychádzal zo základnej trestnej hranice 6 mesiacov až dva roky. Obžalovanému súd ukladal trest s prihliadnutím na ust. § 34 odsek 4 Trestného poriadku, kedy pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadal i na spôsob spáchania činu a jeho následok, ako i register trestov a dospel k záveru, pre obžalovaného bude postačujúci primeraný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov. Trest odňatia slobody mu súd podmienienečne odložil na skúšobnú dobu 1 rok v súlade s ustanovením § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, keďže uloženie nepodmienienečného trestu na nápravu páchatel'a a zabezpečenie spoločnosti aj vzhľadom na doposiaľ bezúhonný život páchatel'a a okolnosti prípadu nepovažoval za potrebný.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovňa a.s. priznal nárok na náhradu škody v sume 15,25 eur, ktorá bola riadne uplatnená a zdokladovaná.

Takto uložený trest splní účel trestu v súlade s ustanovením § 34 Trestného zákona, kedy súd pri ukladaní trestu dôkladne hodnotil nielen osobu obžalovaného, jeho osobné pomery a možnosť nápravy, ale dbal i na to, aby ukladaný trest odrážal minulosť obžalovaného z hľadiska jej postoja k dodržiavaniu spoločenských noriem tak, aby trest bol uložený so zreteľom na zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti a kládol pri ukladaní trestu dôraz aj na vytvorenie podmienok na výchovu obžalovaného. Trest uložený obžalovanému plní zákonom požadovanú ochrannú funkciu, ako aj funkciu generálnej prevencie smerom k ostatným členom spoločnosti, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení a súd vzhľadom na tieto pomenované dôvody, považuje tento trest vo vzťahu k obžalovaného za adekvátny, spravodlivý a primeraný spáchanému skutku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd

v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.